45. Se tiggeda Süddamega Kain unnustas sedda pea ärra; temma räkis kül omma Wenna Abeliga jälle Sõbra-Wisi; agga se sündis, kui nemmad üksikord Wäljal ollid, kus üksi mu neid ei näinud, et Kain kippus omma Weñna Abeli peäle ja tappis tedda ärra. Temma kül lotis, et üksi sedda ei piddand teäda sama; agga Jummal lasktis omma Hält kuulda ja ütles Kaini wasto: Kus on so Wend Abel? Temma olli juige kül sedda ärrasalgama, ja ütles: ei ma tea: ollen minna omma Weñna Hoida! Nisuggusi Sanno anti nüüd jo patusest Inimesest se pühha Jummalale, kes peälegi temma kurja Tööd keik selgeste teädis.

46. Se peäle ütles Jummal: Mis sa olled teinud? Sinno Weñna Werre Heäl kisendab minno pole Ma peält. Agga nüüd, ärranetud olled sinna siit Ma

Ma peält, mis omma Suud lahti teinud, so Weñna Werd sinno Käest wastowõttes! Kui sa harrid Maad, siis ei pea ta sulle omma Rammo mitte ennam andma; ja hulkumas ja põggenemas pead sa ollema!

47. Nüüd moistis Kain, kellega temmal Teggemist olli, ja kui raske temma Patto, sü olleks Jummala ees; ta ütles: Mo Üllekohhus on surem, kui et sedda saaks andeks; ja wata, sa olled mind tänna ärraajanud siit Maalt, ja pean sinno Palle eest Warjule minnema, ja Ma peäl hulkumas ja põggenemas ollema; ja se sünnib, et mind ärratappab iggaüks, kes mind leiab. Jummal olli ni helde, kui ta temma suurt Süddame-Kurwastust näggi, et ta temma Süüd andeks andis, ja ütles: Iggaüks, kes Kainit ärratappab, selle Kätte peab seitse wõrra jälle maksetama. Ja peälegi